

רבי שילא אמר: קרא תרנגולא.

רב איקלע [הזדמן] לאתריה דרבי שילא בשעה שדרש רבי שילא ברבים, ולא הכירוהו שם, [והיו נוהגים שהיה החכם דורש בלשון הקודש, והיה עומד לפניו אמורא לתרגם דבריו ללשון ארמית שיהיו העם מבינים יותר].

לא הוה שם אמורא, למיקם עליה דרבי שילא בשעת דרשתו, קם רב עליה דרבי שילא [מבלי שידע שהוא רב].

וכאשר לחש לו רבי שילא "קריאת הגבר", תרגם רב את דבריו וקא מפרש: מאי "קריאת הגבר" — קרא גברא.

אמר ליה רבי שילא: ולימא מר: קרא תרנגולא.

אמר ליה רב: והשיבו בלשון משל ידוע, והוא אבוב [מין חליל] לחרי [לבני חורין נכבדים] הוא זמר, ונהנים ממנו. אבל כאשר בא לחולל לפני גרדאי [אנשים פחותים בערכם] לא מקבלוה מיניה.

והנמשל הוא: אני עצמי כי הוה קאימנא כאמורא המתרגם, קמיה דרבי חייא, שהוא גדול ממך, ומפרישנא: מאי קריאת הגבר "קרא גברא", והוא שמע דברי ולא אמר לי ולא מידי, הרי שהסכים לפירושי זה.

ואילו את אינך מקבל את פירושי, ואמרת לי: אימא קרא תרנגולא.

מתוך שסיפר רב שהוא היה מתורגמן של רבי חייא הבין רבי שילא שהוא רב.

ואמר ליה לרב: והרי מר ניהו רב, מעתה

נינה מר שאין זה מן הכבוד שיהא רב מתורגמן של רבי שילא.

אמר ליה רב: אמרי אינשי: אי תגרת ליה [אם נשכרת אצל אדם למלאכתו] אל תפסיק ממלאכתך, ואפילו פוץ עמריה [נפץ צמרון] אף על פי שמלאכה בזויה היא.

ואף אני, מאחר שהתחלתי לתרגם דבריך אגמור.

איכא דאמרי: הכי אמר ליה רב לרבי שילא: דין הוא שמעלין בקודש ולא מורידין, ואם אפסיק ויעמוד תחתי מי שהוא פחות ממני הורדה היא בערכה של הדרשה.

ומסקינן: תניא כוותיה דרב, וכן תניא כוותיה דרבי שילא.

תניא כוותיה דרב: גביני כרוז [שם אדם שהיה ממונה על ההכרזה] מהו אומר?

עמדו כהנים לעבודתכם ולויים לדוכנכם וישראל למעמדכם.

והיה קולו חזק עד שנשמע במרחק של שלש פרסאות.

ופעם אחת היה מעשה באגריפס המלך שהיה בא בדרך, ושמע את קולו של המכריז במרחק שלש פרסאות, וכשבא המלך לביתו שיגר לו מתנות.

ואף על פי כן שהיה קולו של גביני כרוז, חזק, היה קולו של הכהן הגדול משובח ממנו.

דאמר מר: וכבר היה מעשה שאמר הכהן הגדול ביום הכפורים, בשעה שהתודה "אנא